

[H. C. Hansen.]

ærede udenrigsminister med mig vil deltage i en sådan beklagelse.

Vi har fået forelagt en passus af en resolution, hvori man eksempelvis som en modsætning til en afspænding nævnte den, må jeg kalde det „tilspænding“, som fandt sted i Laos, og denne passus var alle parter i den korte drøftelse, der fandt sted i udenrigsministeriet — det radikale venstre, socialdemokratiet, retsforbundet, venstre og konservative —, enige om det var bedst at undgå. Finansministeren formulerede den korte tekst, som udtrykkeligt sagde, at regeringen efter henstilling fra os andre var enig om, at det bedste ville være, at man ikke vedtog noget sådant, og kun, såfremt alle lande var enige, kunne Danmark acceptere. Jeg beklager, at regeringspartiernes presse i en situation, som er præget af valgefteffervirkninger, ikke har kunnet være hæderlige i deres omtale. Jeg bruger udtrykket fuldt bevidst, og jeg beder de enkelte blade se deres omtale igennem, den klæder dem ikke. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kan det ikke nytte at holde moralsk foredrag for.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Hans opfattelse af min ledelse og mit personlige nederlag er mig så inderlig ravende kanon-lige gyldigt, hvis jeg må sige det lige ud. Jeg havde forresten fornemmelsen af, at det ærede medlem havde nok med at overveje sin egen lederstilling, efter at han har sat 50 000 stemmer overstyr ved sidste valg.

Derimod må jeg gøre et par bemærkninger dels til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, dels til den højtærede statsminister. Det har ikke fra nogen side kunnet bestrides, heller ikke af regeringspartiernes talere, at regeringen til trods for sin klart demonstrative fremhævelse af valgets resultat som afgørende for dens holdning har villet opretholde sin stilling som regering uændret fremover. Det har heller ikke kunnet bestrides, at den tilslutning, som er givet fra det radikale venstres og fra retsforbundets side til regeringens forbliven, ikke, som vi ønskede det, er bundet til en bestemt, kort, administrativ periode, men simpelt hen betyder en forlængelse af regeringens liv. Det, jeg har sagt om disse spørgsmål, står fuldstændig fast. Jeg lagde godt mærke til, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen

havde et vist øre i forsamlingen i dag; det undrede mig ikke. Der står naturligvis en betydelig interesse omkring enhver bemærkning, som kan have brod imod socialdemokratiet, den er velkommen her i salen; det ærede medlem havde selv fornemmelsen af det. Kør bare videre på samme måde, os generer det ikke; det kan genere det ærede medlem i det lange løb, det er en helt anden side af sagen.

Jeg har stillet en række spørgsmål. Hvad er der svaret på? Jeg for mit vedkommende konkluderer den besvarelse — hvis jeg tør bruge det udtryk —, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav, derhen, at regeringen har fået almindelige, parlamentariske vilkår i den forstand, at hvis regeringen efter 5. juni eller 6. juni kommer i vanskeligheder, kan regeringen udskrive valg. Jeg erkender, at dette er en regerings almindelige ret. Jeg spørger om, hvorvidt det er naturligt, at der her i Danmark halvanden måned efter et valg udskrives et nyt. Er det forsvarligt? Er det rimeligt? Jeg har opfattet både statsministeren og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard derhen, at et sådant tilsagn er givet regeringen... (*Afbrydelse*). ... Det ærede medlems sædvanlige udtryk „vanvittig“ dukker op dernede igen; det hører til det faste gloseforråd hos det ærede medlem. Sådan har jeg altså forstået det, og jeg går ud fra, at sådan er det, idet jeg regner med, at dersom det ærede medlem og retsforbundet havde sagt til regeringen, at hvis der opstår en situation, vil vi i enhver henseende forbeholde os vor stilling med hensyn til, hvad der skal ske, var det blevet sagt her. Er det rigtigt, når jeg fornemmer, at det konservative parti orienterer sine folk derhen, at der er givet regeringen sikkerhed for, at hvis den selv ønsker det, kan den udskrive valg? Det er det spørgsmål, som jeg har stillet, og jeg har af de udtalelser, der her er fremsat, forstået, at det er besvaret positivt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at det var farligt, hvis forskydningerne mellem to partiblokke skulle være bestemmende for regeringsdannelsen. Hvorfor er det farligt? Hvorfor er det dog så forfærdelig farligt? Vi har den situation i øjeblikket, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har den bestemte opfattelse, at han skal være bestemmende. Han har også en vis mulighed for at være det, det